

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 510/07
11.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Branislave Apostolović, predsednika veća, Nadežde Radević, Slobodana Spasića, Sofije Vagner-Ličenoski i Jovanke Kažić, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, protiv tuženog "BB", koga zastupa BA, advokat, radi poništaja otkaza ugovora o radu i naknade štete, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž.br.4560/06 od 14.12.2006. godine, u sednici održanoj 11.12.2007. godine doneo je

P R E S U D U

Revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž.br.4560/06 od 14.12.2006. godine ODBIJA SE kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Novom Sadu P.br.6119/04 od 17.05.2006. godine odbijen je tužbeni zahtev kojim je tužilac tražio da se poništi rešenje o otkazu ugovora o radu br.465 od 11.08.2004. godine i da se tuženi obaveže da mu naknadi štetu u vidu izgubljene zarade za period avgust 2004. - juli 2005. godine, u iznosima i sa zakonskom zateznom kamatom kako je to bliže opredeljeno u izreci te presude, kao i da mu na navedene iznose zarada obračuna i uplati pripadajuće doprinose na ime obaveznog socijalnog osiguranja nadležnim fondovima, kao neosnovan. Takođe je odbijen i zahtev tuženog za naknadu troškova postupka.

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu Gž.br.4560/06 od 14.12.2006. godine odbijena je žalba tužioca kao neosnovana, a prvostepena presuda je potvrđena.

Protiv pravosnažne drugostepene presude tužilac je izjavio blagovremenu i dozvoljenu reviziju, pobijajući je zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Tuženi je dostavio odgovor na reviziju, kojim je osporio sve revizijske navode.

Vrhovni sud je ispitao pravilnost pobijane presude na osnovu člana 399. ZPP i utvrdio da je revizija neosnovana.

U sprovedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Suprotno revizijskim navodima, nema ni bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 12. ZPP, jer pobijana presuda sadrži dovoljne, jasne i neprotivurečne razloge o odlučnim činjenicama i nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati. Takođe nema ni povrede postupka iz člana 361. stav 1., u vezi člana 382. stav 1. ZPP, jer je drugostepeni sud ocenio sve žalbene navode koji su od značaja za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je bio zaposlen kod tuženog po ugovoru o radu br.431/01 od 24.07.2001. godine. Obavljao je poslove viljuškariste "BB" II. Krajem aprila 2004. godine, postupajući po nalogu pretpostavljenog, tužilac je kao viljuškarista slagao određenu robu u rafove. Prilikom podizanja jedne kutije sa kopir aparatom pomoću viljuškara, kutija se zaljuljala i pala. Uz pomoć drugog zaposlenog tužilac je kutiju podigao, zalepio je selotejpom i smestio u raf. O ovom događaju nikom ništa nije pomenuto. Dana 12.07.2004. godine izvršen je redovan carinski pregled navedenog kopir aparata i tada je ustanovljeno da je on oštećen i da su oštećenja takva da je popravka neisplativa. Vrednost kopir aparata je 10.288,05 evra. Nakon sprovedenog postupka, tuženi je utvrdio da je do oštećenja aparata došlo krivicom tužioca, pa ga je tuženi pismenim putem 06.08.2004. godine upozorio na postojanje razloga za otkaz ugovora o radu u smislu člana 101. stav 1. tačka 4. Zakona o radu i tačke 11. Ugovora o radu i to zbog oštećenja aparata, zbog prikrivanja te činjenice, zbog nanošenja materijalne štete tuženom i zbog narušavanja ugleda poslodavca kod svih korisnika "BB", čime je ozbiljno ugrožena i sama delatnost "BB". Rešenje o otkazu ugovora o radu br.465 doneto je 11.08.2004. godine s pozivom na odredbe člana 101. stav 1. tačka 4. Zakona o radu. U prvostepenom postupku utvrđeno je da je tužilac izvršio radnje koje su mu pismenim upozorenjem i otkazom ugovora o radu stavljene na teret.

Odredbom člana 101. stav 1. tačka 4. Zakona o radu ("Službeni glasnik RS" br. 70/01 i 73/01), propisano je da poslodavac može zaposlenom da otkáže ugovor o radu ako za to postoji opravdani razlog koji se odnosi na radnu sposobnost zaposlenog, njegovo ponašanje i potrebe poslodavca, i to: ako ne poštuje radnu disciplinu, odnosno ako je njegovo ponašanje takvo da ne može da nastavi rad kod poslodavca.

Primenjujući materijalno pravo na utvrđeno činjenično stanje, pravilno su nižestepeni sudovi stali na stanovište

da tužbeni zahtev nije osnovan jer je otkaz ugovora o radu tužiocu dat u svemu u skladu sa odredbama člana 101. stav 1. tačka 4. i stav 2. Zakona o radu.

Nesumnjivo je da je prilikom obavljanja posla koji je bio poveren tužiocu, moglo doći do oštećenja robe. Međutim, za otkaz ugovora o radu ovde nije od značaja sama činjenica oštećenja robe i nanošenje materijalne štete tuženom u procenjenoj vrednosti oštećenog aparata. Bitan razlog je taj što je tužilac prikrivao činjenicu da je ošteti robu. Nije o tome obavestio svog pretpostavljenog. Tako je nastala situacija da se oštećenje kopir aparata otkrije slučajno. Time je narušen ugled tuženog ne samo kod korisnika - vlasnika kopir aparata, već i kod ostalih korisnika "BB". Osim toga, od značaja je i ponašanje tužioca nakon što je oštećenje aparata otkriveno, njegovo neiskreno držanje i nastojanje da krivicu prebaci na drugog. Ovo ukazuje na pravilnost ocene tuženog da je njegovo ponašanje takvo da ne može da nastavi rad kod poslodavca, te da je to opravdan razlog za otkaz ugovora o radu.

Zato su neosnovani revizijski navodi o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Odredbama člana 104. stav 3. i 4. Zakona o radu propisano je da je poslodavac dužan da, pre otkaza ugovora o radu zaposlenom, zatraži mišljenje sindikata čiji je član zaposleni, a sindikat je dužan da dostavi mišljenje u roku od pet dana. Međutim, mišljenje sindikata nije obavezujuće, jer poslodavac može dati otkaz zaposlenom i kad sindikat sa tim nije saglasan, ili kad sindikat svoje mišljenje ne dostavi u roku. U skladu sa tim, sama činjenica da tuženi pre donošenja rešenja o otkazu ugovora o radu tužiocu, nije zatražio mišljenje sindikata, ne može biti odlučujući razlog za poništaj rešenja o otkazu ugovora o radu, ukoliko su svi ostali uslovi ispunjeni. Suprotno mišljenje izloženo u reviziji neosnovano je.

Ostalim revizijskim navodima osporava se utvrđeno činjenično stanje i ocena izvedenih dokaza. Odredbama člana 398. stav 2. ZPP propisano je da se revizija ne može izjaviti zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Zbog toga Vrhovni sud takve revizijske navode nije uzeo u obzir prilikom odlučivanja.

Imajući u vidu izloženo, Vrhovni sud je primenom člana 405. ZPP odlučio kao u izreci.

Predsednik veća - sudija,

Branislava Apostolović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

NN